

L'Onada

IDEES ♦ REPORTATGE ♦ CULTURA ♦ ACTUALITATS

La setmana vinent començarem a publicar una nova Secció intitulada «PANORAMIQUES ELECTORALS», per mitjà de la qual procurarem informar als nostres volguis llegidors de tot quant es sigui relacionat amb la pròxima lluita electoral, del curs de la campanya que ja comença a iniciar-se i de les incidències que d'ella puguin derivar-se.

Redacció i Administració:
Carrer dels Metges, 27

Any II

Sant Feliu de Guíxols, 28 d'Octubre de 1933

Núm. 57

EDITORIAL

«Fortitor in re-Suaviter in mode»

L'aforisme llatí presenta un aspecte d'actualitat.

La mobilització de les forces de dreta pren un caràcter ofensiu davant la proximitat de les eleccions generals.

Majorment en el caire femení, es palesa nerviosament el fanatisme engegat de dames i damiselles, l'atracció de les quals surt polaritzada molt sovint des de les adopcions contorbades de la fe a les suggestions personals de certs sedicents herois de sagristia que mantenen a profit seu un cercle d'idolatria que es compagina ben poc amb els sincers sentiments d'una religió universal.

Per a localitzar el cas a la nostra ciutat, dona bó d'atalaiar les facetes de l'al·ludida mobilització.

Les congregantes, les afiliades a les societats catòliques, es mouen amb una prodigalitat sospitosa. Han après perfectament el mot d'ordre i l'acompleixen amb una fidelitat digna de millor causa. L'«entrenador» pot restar satisfet de «l'equip».

Però, cal esperar que la satisfacció resti limitada a aquest punt. Els resultats són més dubtosos.

Són dubtosos perquè existeix una consciència social que té una noció vertadera o, quan menys, una intuïció certa de les coses públiques. I aquesta consciència s'inclina, per una llei de gravetat política, a combatre les manifestacions coercitives de la personalitat humana. Tot el que tendeix a reduir o a lligar els moviments de l'individu rep el repudi i la sanció dels esperits liberals.

I en aquest cas el blasme va dirigit contra l'Església, perquè en les actuacions dels seus professants no s'hi veu, no pot veure's-hi altra cosa que una posició oposada als principis de la llibertat i del dret social.

Tant és així que, fins en els actes íntims que realitzen els catòlics pertanyents a les congregacions de matis benèfic, no poden evitar de palesar les seves coercions. La mísera almoina que faciliten no porta cap transparència evangèlica; la lliuren condicionada a exigències sectàries. Amb la mà esquerra pretenen apaivagar la fam i amb la dreta imposen la coacció del seu fanatisme als famolencs.

Aquesta irrisió intolerable és com la fuetada que es llença a l'inferior pel sol fet de viure fatalment en la indigència. I les fuetades poden arribar a fer castrats, però no conqueriran mai adeptes disposats i cordials.

Es precis plantar cara a l'ofensiva reaccionària. Aquesta ofensiva té, a Catalunya, un denominador comú: la Lliga. No hi fa res que surtin altres matisos de dreta. Són simples vegetacions sense malignitat. El perill resideix en l'organització lliguera, en la qual convergeixen tots els enemics de l'avenc i la llibertat.

Fortitor in re-Suaviter in mode: aquesta hauria d'ésser la fórmula d'activitat per a neutralitzar l'oposició ofensiva del clericalisme català.

La dona i les eleccions

Un bon dia—o un mal dia, qui sap!—les Corts constituents de la República acordaren d'atorgar el vot a la dona. Considerada democràticament, la dona és una persona civil amb els mateixos drets i deures que l'home. Per tant, un parlament democràtic no podia fer altra cosa, si volia ésser conseqüent amb els principis que representava, que concedir a la dona el dret al sufragi. Així es considerà, i així es féu.

No és pas hora ara d'escatir si fe-

ren bé o no de prendre una tal resolució (a voltes, per bé dels mateixos principis que es defensen, convé adoptar actituds aparentment incongruents). Ara del que és hora és que la dona exerceixi aquest dret.

Però com que ella no l'havia reclamat, aquest dret, puix no en sentia l'apetència, resulta que, en certa manera, més que un dret que se li vindica, li sembla a ella una obligació que se li imposa.

No hi ha pas temps ara de inculcar-li el sentiment d'aquest dret i la responsabilitat que es contrau en

exercir-lo. Ara del que hi ha temps, només, i encara escàs, és d'apel·lar a la seva delicada sensibilitat i procurar que el que no pot fer la convicció raonada, ho faci l'espontaneïtat sentimental.

Una demostració de la transcendència que comporta l'experiment que es va a realitzar amb la iniciació de la dona a les urnes, la donen els mateixos partits amb l'actitut expectant en que l'esperen. Si no fos per raons adduïbles i evidents, a l'abast de qualsevol, n'hi hauria prou amb fixar-se en la diversa manera de prejutjar l'esdeveniment per uns partits i altres per adonar-se del perill que corre la República en aquests moments. Mentre les esquerres s'ho esperen amb rezel i no pas infundat, les dretes llancen les campanes al vol i ja preveuen la victòria segura.

Aquestes dues actituds enfront del fet electoral que s'apropa tenen els seus justificants. Si la dona en les properes eleccions representés idènticament els interessos i les idees de les persones del sexe contrari corresponents a la seva classe, família o religió, tot restaria igual si fa no fa, que abans d'ella intervingués. Es doblarien els vots i, proporcionalment, sortirien elegits els mateixos candidats que haurien sortit votant els homes solament. Però no és així. La divisió política del cens femení no és el doblatge de la del cens masculí. Dividint les electores en les tres classes convencionals—alta, mitjana i baixa o treballadora—podem preveure les defeccions probables que s'operaran en elles. La dona de la classe alta, no hi ha dubte, votarà «com un sol home» la candidatura corresponent als seus afins de l'altre sexe. Ja sabem a qui. La de classe mitjana, en canvi, ja no ofereix tanta seguretat ni molt menys. És molt probable, i així tot-hom ho suposa, que per aquest costat hi haurà moltes desercions, i no pas precisament cap a l'esquerra. Aquell cas del matrimoni petit burgès compost d'un republicà de tota la vida i d'una beata de tota la vida, també, ja és proverbial. Ja tenim, doncs, una falla. I la dona de la classe treballadora, que és la que hauria de fer de contrapès, pel nombre i per la seva significació ideològica probable, és la que ofereix més complexitat i el vertader enigma del sufragi.

Hi ha dos factors importants que poden exercir no poca influència en la dona de la classe obrera. Per una

banda, l'ascendent moral econòmicoreligiós (tinguem en compte els «Ropersos», Patronats, Congregacions, etc.), i per l'altra, l'abstencionisme, indiferent o anàrquic (observem també, que les dretes no tenen cap «fai» que digui a les beates: No voteu!). «Així, doncs, «dureu», les esquerres ja poden donar la batalla per perduda?»

No; això seria desconèixer un factor psicològic de primera importància: els efectes de la propaganda electoral. No hem fet més, aquí, que traçar un esquema completament objectiu. I l'objectivitat de vegades no compta. En moments de gran perill volen produir-se en els pobles els fenòmens col·lectius més imprevisos. Podria molt bé ésser que ara succeís així. La dona és molt sensible i la suggestió de l'oratória dels propagandistes electorals pot fer que ens doni una sorpresa. És indubtable que els oradors, tenint en compte això, no oblidaran ni un moment amb qui se les han d'haver i procuraran afectar el cor femení el més destrament possible. D'això n'ha de dependre, en bona part, el seu triomf.

F. C.

Esports

FUTBOL

No hi ha dubtes que el Casal juga enguany el campionat amb força desgràcia. Dels quatre partits que ha fet, tots quatre mereixia guanyar, d'una manera clara i justa, perquè la seva actuació en tots ells, fou la d'un equip que creà moltíssimes més vegades el perill al marc enemic, que no veié el seu passar per tantes situacions compromeses. Però, com una mena de fatalitat, àdhuc quan és el cas del partit del passat diumenge que semblava cosa improbable de perdre, veiem a darrera hora un esfondrament de tot l'esforç realitzat d'una forma sorprenent i incomprendible.

El Casal, que vertaderament aconsegueix entusiasmar els seus simpatitzants, de cop i volta els deixa sorpresos i decebuts. Uns partits que eren guanyats, es converteixen, a la fi, en uns partits perduts o empatats. Això dona a entendre que el Casal està mancat d'una bona orientació, en no saber mantenir l'avantatge conquerit, ni realitzar amb la deguda intel·ligència i oportunitat l'esforç ne-

Taxis MARAÑA

Sta. Llúcia, 25 / Telèf. 119

ST. FELIU DE GUIXOLS

Banc de Palafrugell

PALAFRUGELL
ST. FELIU DE GUIXOLS / LA BISBAL
TORROELLA DE MONTGRI
LLAGOSTERA

Sucursal de St. Feliu de Guixols

Es dedica a tota mena
d'operacions de Banca i Borsa.

Useu el LLEIXIU BERENGUER, marca
El Guerrero

que és, sense cap dubte, el millor, per ésser un desinfectant de primer ordre i per tenir un poder blanquejador molt per damunt de qualsevol dels lleixius corrents. La seva gran riquesa en clorur actiu permet d'empèlar-lo en solucions diluïdes, ço que fa que el lleixiu EL GUERRERO sigui el més econòmic de tots.

ESTALVIAREU COMPRANT-LO
MARCA REGISTRADA / PATENT N.º 65.246

Fabricat en la Electro Química Berenguer, S. A.
Fàbrica de Clorur de Calç
Sosa Càustica i Lleixiu. / GIRONA

Todas las señoras prefieren
comprar sus
SOMBREROS en
**Maison
Germaine**

6, Puerta Ferrisa. 6
BARCELONA

Por poseer la más variada colección y los modelos más originales y parisinos.

TODAS LAS FORMAS,
TODOS LOS COLORES
Y TODOS LOS PRECIOS

Recibidas las novedades de invierno

cessari per a decantar la puntuació quan aquesta li es adversa.

El partit de campionat, jugat diumenge passat, al camp local entre el Casal Guixols i el Calella S. C., partit que era de tota llei que els nostres guanyessin per bon marge de gols, es convertí en el darrer quart d'hora en un pobre empat a 3 gols. Per aquest motiu el Casal es deixà perdre, diumenge, en el seu camp un preciós punt que potser falta li farà demà.

L'encontre fou vertaderament emocionant i propi d'una lluita de campionat. El nerviosisme s'ensenyorí novament d'ambdós equips. El Calella exterioritzà en forma ben poc esportiva i del tot censurable una agressivitat a les decisions de l'àrbitre, que donen a entendre el que poden ésser les seves actituds en camp propi.

La primera part acabà amb empat a un gol. Ja des dels primers moments, el Casal aconseguí imposar-se i les situacions de perill se succeïen davant la porta del Calella, algunes de les quals arriben a entusiasmar el públic i que no foren gol per vertader miracle. Als quinze minuts, un avenç de la davantera local és rematat de manera magistral per en Ripoll, que d'un tret creuat aconseguí el primer gol. A la ratlla mitjana se nota l'eficaç actuació de l'Aicart, que talla totes les temptatives dels forasters. Als 20 minuts els davanters del Calella s'aprofiten d'un moment d'indecisió dels nostres per a obtenir l'empat. S'arriba a la mitja part amb aquest resultat, malgrat haver exercit els nostres un major domini i haver creat un nombre considerable de situacions perilloses per als visitants. Com que el Casal juga amb dissort, veiem durant aquest temps, com una bona capcinada d'en Goiri rebot a la part inferior del lateral, creant-se un batibull davant el marc del Calella que no te conseqüències.

La segona part comença malament per als de casa, notant-se falta de penetració entre ells. No obstant, als quinze minuts una escapada d'en Goiri, amb passí ràpid i alt a en Buxó, dona lloc que aquest, d'una impressionant xutada, obtingué el segon gol pel Casal. El joc és interromput uns minuts perquè els jugadors del Calella, amenaçant l'àrbitre, volen que anul·li el gol. Aquesta actitud és del tot recriminable, per quan el gol és de bona factura i aconseguit netament. El Casal pren coratge de nou i torna a mostrar-se perillós. Als 25 minuts un nou avenç de la davan-

tera local, obliga el porter del Calella a fer una oportuna estirada per a desviar un xut, però en Ripoll, que està actuant intel·ligentment, entra ràpid al remat marcant el tercer gol per als nostres, enmig de l'entusiasme general. A partir d'aquest moment tothom veu el partit amb confiança, la victòria no pot escapar-se així com així dels nostres, i més si es té en compte que el Calella juga ara solament amb deu jugadors. Però la desgràcia que ens persegueix durant tot el campionat no vol que sigui així. Cal dir que tampoc els nostres estigueren a partir d'aquest moment a l'altura de les circumstàncies, i que molt lleugerament, quan faltaven dotze minuts per a acabar, deixaren que els forasters marquessin el seu segon gol i davant l'estranyesa de tothom, dos minuts després, en plena davallada dels nostres, aconseguíssen empatar. En els últims minuts, cada bàndol realitza un darrer esforç per desfer l'empat al seu favor, cosa que no aconseguíxen perquè l'àrbitre assenyalà tot seguit l'acabament.

El Casal féu un partit irregular. Tingué moments excel·lents i d'altres que fóren l'oposat d'aquells. La ratlla mitjana fou la millor de l'equip. Força bé l'Aicart, el mateix que en Maimí; ambdós estan realitzant sensibles progressos, i junt amb en Romaguera, cooperen brillantment a la tasca defensiva. La defensa, no tan segura i encertada com en altres partits. Tressener féu algunes bones parades. La davantera, en conjunt, no arribà a convèncer-nos amb la seva actuació, creiem que pot anar molt millor del que anà. Hem de fer excepció d'en Ripoll que fou el millor de tots i que

féu dos gols dels que acrediten un jugador; llàstima que no se li dongui més joc, potser la fisionomia del partit no aniria tan malament.

La reparició d'en Buxó fou força encertada i té en el seu haver el segon gol. En Goiri està de desgràcia, es mereixia marcar algun gol. En Coll i l'Albó estigueren força apagats.

El Calella no es mostrà pas l'equip temible que es deia. Té una modalitat de joc molt ràpida i els seus davanters són en extrem perillosos en uturar a gol. El porter fou el millor de tots.

L'arbitratge a càrrec del col·legiat senyor Massa, fou en general acceptable, salvant algunes falles que cometé. El públic, molt nombrós, donava al camp un aspecte brillantíssim. El Casal s'arranglarà així: Tressener, Miró, Pujol, Maimí, Aicart, Romaguera, Ripoll, Coll, Goiri, Buxó i Albó.

El resultat sorpresa fou el registrat al camp del Figueres, on aquest equip fou batut pel Farnés per dos gols a un.

En finalitzar la primera volta la puntuació queda establerta així:

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	Punts
Calella	4	2	2	0	17	6	6
Casal	4	1	2	1	9	8	4
Figueres	4	1	2	1	9	9	4
Palamós	4	1	2	1	7	12	4
Farnés	4	1	0	3	6	13	2

Demà, diumenge comença la segona volta. El Casal Guixols haurà de desplaçar-se a Figueres. És indispensable que els nostres posin tota la seva voluntat i amor propi en la lluita per a sortir-ne vencedors.

Així ho espera l'afició local.

BUT.

INFORMACIÓ

Conferència

En el Cine Mundial, va tenir lloc el passat diumenge a les 11 del matí, i organitzat pel Sindicat agrícola local, una conferència a càrrec del nostre particular amic i col·laborador de l'onada, en Domènec Vilallonga, enginyer tècnic d'Agricultura. El conferenciant, amb paraula fàcil i eloqüent, va explicar amb munió de dades i citacions on i com nasqueren els primers intents col·lectivistes a Europa, donant una idea de les seves primeres orientacions. A Espanya, les coses ens arriben quasi sempre

amb retard, i aquests intents també foren la seva aparició, però es dolgueren els primers, quan no tingueren un caire religiós, d'ésser una barreja o còpia d'aquells. Passa, a continuació, en revista, les temptatives de legislació de les societats agrícoles arreu d'Europa i també a Espanya, explicant com les clares aspiracions dels sindicats agrícoles de Catalunya toparen infinitat de vegades contra l'antipatia i la indiferència dels governants espanyols. Per fi pogueren, més tard, ésser escoltats, aprovant-se algunes disposicions que tenen relació amb qüestions agríco-

les i que d'alguns dels seus aspectes hom podria treure un bon partit. Posa de relleu la importància de les associacions i sindicats agrícoles, del benefici que reporten i del mitjà de progrés que són. En donar un cop d'ull sobre alguns aspectes actuals dels sindicats agrícoles a Catalunya, es dol de la gran desunió existent i de la feina profitosa que una ben entera unió reportaria. Diu que un sindicat no ha d'ésser mai un passatemp per a satisfer les lucratives aspiracions d'alguns, sinó un mitjà que comanden les necessitats de la vida. El sindicat—diu—ha d'ésser apolític i ha d'agrupar tots aquells, siguin del color que siguin, que tinguin interessos comuns a defensar.

Quan aquesta necessitat de sindicat-se es fa més imperiosa, és quan es troben malmesos per accidents o malures els fruits i els interessos de les classes agrícoles. Aleshores un home sol és un home vençut, cal agrupar-se en aquells moments quants més millor, per a poder afrontar amb probabilitats de vèncer les contrarietats que es tenen al damunt. Posa com a exemples el cas de la filloxa a les darreries del segle passat a França i al començament del present en algunes contrades de Catalunya. Avui dia hi ha un altre agut i paorós problema que s'ha presentat a la pagesia de Catalunya, i és el de la patata primerenca, que ha constituït aquest any i el passat una vertadera «débâcle». Explica com sortir-se'n del mal pas, i encara és per mitjà de l'acció mancomunada de tots els sindicats de la regió. Al·ludeix a les vergonyoses imposicions amb què el Govern anglès grava la patata primerenca, i als mitjans més adients per a contrarrestar la seva acció.

Per a millor discernament, explica el que és un sindicat i com ha de funcionar i les seves diferents tasques i atribucions, estenen-se principalment sobre aquelles qüestions que tenen una importància més primordial per als interessos locals. Com a punt final fa algunes observacions sobre la tasca que ha de realitzar el sindicat agrícola local per a millor defensar els seus interessos, i que deu fer pressió perquè els impostos amb què el municipi grava els seus productes siguin més equitatius. Després de dedicar unes paraules en elogi de l'actuació del sindicat agrícola local, dona per acabada la seva dissertació.

El selecte auditori aplaudí entusiàsticament el notable treball del conferenciant.

Cinema

Saló Novetats. — Bon programa el de la setmana passada. «Con passion» per Fernand Gravey i Florelle, parlada en francès, és una mena d'opereta vodevilesca en la qual hom remarca l'abundor de les reeixides situacions còmico-picaresques de que son mestres els francesos.

Complagué «El Hombre león» per Buster Crabbe i Frances Dee, doblada en enpanyol. Els arriscats treballs de l'ex-campió de natió enmig de les feres, dintre el caire marcadament documental de la producció i la sincronització perfecte, mantenien l'atenció de l'espectador. Mereixen esmentar-se les escenes de les lluites entre el lleó i el brau, i entre aquell i el tigre, així com la de l'incendi del circ i el consegüent desbordament de les feres per la ciutat.

Dibuixos sonors i Revista Paramount completaren el programa.

Cinemes Llevantí i Mundial. — Dissabte i diumenge passats es projectaren en aquests salons, «Victoria y su húsar» per Friedel Schuster i Ivan Petrovitch i l'intens drama passional «4 en la tempestad» per Olga Tschekowa i Adolbert Schlettors, que satisfieren al nombrós públic.

Saló Catalunya. — «Con el agua en el cuello» i «Susan Lenox», foren els dos films que es projectaren la passada setmana. El primer és una fina comèdia sentimental, interpretada per Robert Montgomery i Irene Purcell, feta amb una traça remarcable i amb molta naturalitat.

L'estrena d'un film de Greta Garbo és sempre un gran esdeveniment per als aimants del cinema.

De nou hem trobat en «Susan Lenox», la Greta Garbo que coneixem. El seu art inimitable la col·loca entre els primers valors del món cinematogràfic. «Susan Lenox», no és però, el film que ens ha agradat més d'ella.

El seu argument ha estat massa vegades reproduït i el trobem força convencional. Greta Garbo i Clark Gable, ens saben, no obstant, interessar en llurs papers i el film no deixa d'ésser ben rodat.

Taxis Vilossa

Telèf. 80 Fermí Galan, 73

Casa de la ciutat

Sessió ordinària de 1.ª convocatòria celebrada per la Comissió Gestora el dia 25 del corrent, presidint el Sr. Valls i amb assistència dels senyors Campà i Bonal.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es queda assabentat d'una comunicació del Sr. Comissari de la Generalitat a Girona, el qual manifesta que vist el caràcter de sanejament públic de les obres del cobriment de la Riera, autoritza el pressupost extraordinari respecte a aquesta. Ara caldrà, però, que el Conseller de Finances de la Generalitat autoritzi també el préstec de 200.000 ptes. que l'Ajuntament es proposa contractar amb la Caixa de Pensions.

S'aprova el padró de desguassos de la via pública presentat pel Sr. Interventor Interi.

Passa a Informe una instància del Sr. Pere Torrent, vaquer, veí de Castell d'Aro sol·licitant poder gaudir dels mateixos drets i deures que els vaquers d'aquesta ciutat, és a dir, que en lloc de tributar pels litres de llet que entra, fer-ho pel nombre de vaques que posseeix.

També passa a informe una instància signada pels Srs. Eudald Carreras i Santiago Carreró en nom del Comitè local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, sol·licitant ajut moral i material per al concurs de Lectura i Escriptura catalanes que la dita Associació organitza en aquesta ciutat per commemorar el Centenari de la Renaixença.

Així mateix passa a informe una

Llibreria de JOSEP PASCAL

GRAN ASSORTIMENT DE POSTALS I LLIBRES CATALANS I CASTELLANS

Diaris: «La Humanitat», «L'Opinió», «La Publicitat», «Las Noticias», «El Día Gráfico», «El Diluvio», «El Progreso»
i premsa de Madrid.

altra del Sr. Vicenç Gandol, manifestant que, a conseqüència de les últimes pluges, han quedat gairebé intransitables els trossos del camí de la Platja de St. Pol entre les propietats dels Srs. Gafas i Montseny, per la qual cosa sol·licita de la Comissió Gestora que procedeixi al seu arranjament.

Es llegeix i passa a informe una instància del Sr. Santiago Sala Cendra i 60 veïns més de Castell d'Aro, demanant que el camí que va de la carretera de Girona a aquella població, nomenat de Vilartaga, sigui declarat d'utilitat pública i, en conseqüència, sigui augmentada la seva amplada, vist l'increment de tràfec que cada dia adquireix el sudit camí.

S'aixeca la sessió a les 10 de la nit.

Casaments Bateigs
TAXIS VILOSSA

Petit reportatge

Oh, la sensibilitat guixolenca! — Decididament, pot ben dir-se que la sensibilitat guixolenca és avui per avui afinadíssima. No fa pas gaires setmanes que ja ens fou permès constatar-ho com per unes qüestions relativament mancades d'importància es mantingueren dies i dies unes polèmiques que no serviren sinó per a crear o aguditzar petites rancúnies, pròpies més aviat d'un poble rural que no d'una ciutat com la nostra que té el deure de captenir-se una mica més per l'elevació del seu nivell cultural.

Ara, segons ens informen, — ho subratllem així, per tal com, evidentment, no ens ha pas sobrat temps per a anar a comprovar-ho —, sembla que és la Junta del Nou Casino La Constància qui ha sentit ferida la seva sensibilitat a rel d'un solt aparegut en el nostre número anterior, pel qual, recollint un prec que ens feren alguns socis de l'entitat esmentada, manifestàvem, públicament, l'estranyesa que els produïa el fet que en el Saló de lectura del sudit Casino encara no hi hagués fet aparició l'important rotatiu *La Humanitat*.

Doncs bé, — sempre segons ens informen —, sembla que el que més molestà als components de la Directiva del Nou Casino La Constància, fou el que els al·ludits socis vinguessin a contar les llurs queixes a l'onada, en lloc de fer-ho directament a la sudita Junta.

I tant molestada s'ha sentit la Junta del Nou Casino La Constància, que, segons ens diuen, per a desfogar-se li ha calgut fixar — un al Saló principal i l'altre a la Biblioteca — dos escrits quilomètrics tractant de justificar-se, emprenent-les contra l'onada, i redactats en uns termes que — hom diu — àdhuc conviden a entaular una polèmica. Per aquesta banda, poden estar ben tranquils els Srs. de la Junta Directiva del Nou Casino La Constància. Polèmiques de la qualitat que els esmentats escrits reflexen, l'onada les deixa, ben complaguda, per als desvagats, bo i fent cas omís de les pedretes que hom li llença mogut per un despit a totes llums ridícul. I és perquè l'onada parteix del principi que NO OFEN QUI VOL.

Oh, la sensibilitat guixolenca! (?)
(Retirat de l'edició anterior per excés d'original).

Un acte simpàtic. — El pròxim diàlluns a les 4 de la tarda tindrà lloc al Saló Novetats l'acte de lliurament, als escolars guixolencs, de les llibretes i guardioles que la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya acordà oferir per tal de commemorar, dignament la inauguració de la seva nova sucursal a la nostra ciutat.

A aquest acte hi han estat invita-

ES VEN CASA

carrer Vallès i Ribot, 41

planta baixa, 2 pisos i jardí. Util per a tres estadants.

RAÓ: a la mateixa casa i a

aquesta Administració.

des totes les escoles guixolenques. Hom glosarà les avantatges i la finalitat de l'estalvi i com a fi de festa s'obsequiarà als petits escolars amb la projecció de dues pel·lícules.

Sembla que el nombre de llibretes i guardioles a repartir serà de 28, en lloc de 20 com s'havia anunciat en principi.

— Anunciant abrics per a senyora, home i nen, capells, camisseria i gorres, hem rebut de la casa Creuher de Girona, uns vistosos programes de les Fires de Sant Narcís

Agraïm la finesa i li desitgem bons negocis.

REGISTRE CIVIL. — Moviment demogràfic registrat en aquesta ciutat durant els dies del 20 al 26 de l'actual.

Naixements. — Isabel González Fernández, de Bartomeu i Francesca; noia N., d'Antoni Serra i Lluïsa Matas.

Defuncions. — Joaquim Fusté Oller, de 36 anys.

Matrimonis. — Teodor Bosch Marqués amb Dolors Feliu Ferrer.

De la revista militar. — Pel ministeri de la Guerra s'ha publicat una circular modificant els preceptes que fan referència a la forma de passar revista anual. Amb la nova disposició s'estableix que «tots els individus subjectes al servei militar, fora de files, estan obligats a passar una revista anual, sense data determinada, dintre de l'any, fins que obtinguin la llicència absoluta, a excepció dels reclutes ingressats a caixa pel que fa referència a la de l'any de l'allistament; i els que disfrutin pròrroga (expedients) i els declarats útils per a serveis auxiliars fins que passin a la segona situació de servei actiu, o sigui, fins després de la última revisió de llur pròrroga o exclusió».

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana — Per les impressions recollides sembla que serà un èxit el Concurs de Lectura i Escriptura de la Llengua Catalana que, en commemoració del Centenari de la Renaixença, està organitzant la Delegació de l'Associació Protectora d'Ensenyança Catalana en aquesta ciutat.

Les adhesions que — segons ens informen — van arribant a mans dels organitzadors són altament encoratjadores, ço que fa creure que no quedarà cap de les entitats i particulars que han estat invitats a donar suport a aital acte sense prestar-li l'ajut moral i material que és indispensable per a donar relleu a tot acte cultural.

CONFECCIONS PER A SENYORA - Preus módics

HOSPITAL 26, 3.er

Edicte de la presidència de la Comissió gestora de Sant Feliu de Guixols. — Pel present es recorda a tots els productors, elaboradors i venedors de vins i altres productes derivats del raïm, l'obligació que tenen de presentar durant el mes de Novembre pròxim en la Secretaria d'aquest Ajuntament, les declaracions de les existències que posseeixen, els quals impresos es facilitaran en les Oficines municipals, advertint que, segons el que disposa l'article 15 de l'Estatut del Vi, no es permetrà la circulació de vins, mostos, mistelles, vinagres, etc., que prèviament no hagin estat declarats, aplicant-se les sancions corresponents a aquells que no compleixin l'esmentada obligació.

Sant Feliu de Guixols, 25 d'octubre de 1933. El president, *Ponç Valls*.

Anunci de la mateixa presidència. — A partir de demà dissabte dia 28 de l'actual, quedarà oberta la Secretaria municipal el període d'inscripció per als que vulguin cursar els estudis corresponents que es donaran en el Col·legi subvencionat de segona

ensenyança, pròxim a inaugurar-se en aquesta ciutat.

La qual cosa s'assabenta per a general coneixement.

Sant Feliu de Guixols, 27 d'octubre de 1933. El President, *Ponç Valls*.

ENTERRAMENTS
TAXIS VILOSSA

Teatre

Dijous a la nit l'«Agrupació Romea» donà la seva anunciada vetllada al Saló Novetats, posant en escena l'assaig còmic «L'encís dels divuit anys», de Pompeu Creuher i la comèdia dramàtica en tres actes, original de Florenç Cornet, «L'Esposa».

En la interpretació de la primera obra, molt ben jugada en conjunt, excel·lí, remarcablement, la senyoreta Àngela Colet, per la naturalitat i justesa que posà en l'expressió i en els gestos, qualitats que poc sovint veiem ben aparellades en artistes amateurs.

Quant a la segona, obra ja de certa envergadura i que moltes companyies professionals haurien d'esforçar-se extraordinàriament per a sortir-se'n d'una manera airosa, ens plau poder consignar que fou interpretada amb una perfecció que no podíem pas sospitar. Tots els intèrprets, des dels principals protagonistes fins als secundaris «Batista» i «Doctor Riu», demostraren estar plenament compromesos dels seus rols respectius, i s'hi lliuraren amb tota l'ànima. L'«Agrupació Romea» porta ja representades moltes obres la interpretació de les quals hem trobat força reeixida, però ens cal confessar que, en cap com en aquesta els nostres aficionats no s'ens havien presentat de faisó tan perfecta. Amb aquesta impecable representació de «L'Esposa», — que al seu autor li dolidrà no haver pogut presenciar — Pilar Casanova, Benet Escriba, Narcís Masferrer i Miquel Jacomet s'han ben guanyada, a criteri nostre, la categoria d'artistes consumats. — OLEGUER.

Les enquestes de l'onada

En cloure la nostra Enquesta respecte la creació a Guixols d'una Escola Subvencionada de 2.ºn Ensenyament, ens plau consignar el goig que hem sentit en constatar l'interès que el nostre poble s'ha prè per a orientar-se en aquest afer, seguint amb viva atenció els autoritzats criteris que han estat exposats en aquestes planes.

Mentre agraïm, amb tot l'afecte, als Professors Srs Julià Bohigas, Joan Esteva i Pere Bech, l'amable acollida amb que correspongueren a la nostra crida, lamentem, tamma-teix, que algunes altres persones que també foren invitades a col·laborar-hi, no ens hagin tramès encara cap resposta. Eiles tindran, segurament, els seus motius, i no serem pas nosaltres qui tracti d'esbrinar-los.

Tot amb tot, l'onada creu haver acomplert una noble funció de perfecta ciutadania i ha aconseguit plenament el fi que expressava en anunciar la dita Enquesta: «... contribuir a desvetllar en els nostres conciutadans una més viva preocupació per al que nosaltres considerem l'element bàsic de tota força creadora i d'enlairament moral dels pobles, que és la cultura.»

Hèctor Puig Bussot ha mort

En tancar aquesta edició ens sorprèn la luctuosa nova del traspàs d'aquest amic dilecte i estimat col·laborador de l'onada, que es deia Hèctor Puig i Bussot, ocorregut a Barcelona en les primeres hores d'ahir, divendres, després d'haver estat sotmès, feia alguns dies, a una intervenció quirúrgica, la importància de la qual, per les referències que en teníem, no ens podia pas fer témer un tal desenllaç.

Hèctor Puig i Bussot, de cor d'infant i de pensa assenyada, que sentia ben arrapades a la seva ànima totes les elevades inquietuds de millorament social i humà per les quals es daleix tot esperit sensible a les imperatius de l'hora que vivim, ens deixa a la joveïssima edat de 25 anys, quan més projectes i esperances podia forjar-se.

Reposi en pau el company inoblidable, i rebí els seus familiars l'expressió sinceríssima de les nostres més sentides condolences.

Demaneu sempre

les excel·lents
gasoses

BATET

◀ són fabricades
únicament amb sucre ▶

L'onada

IDEES * REPORTATGE * CULTURA * ACTUALITATS

l'onada

Preus de subscripció:

Guixols, trimestre 2'00 Ptes.
Fora, trimestre 2'25 »
Estranger, un any. 15'00 »

NÚMERO SOLT: 15 cèntims

Anuncis i reclams, segons tarifa
Pagament a la bestreta

De la darrera Assemblea de Turisme de la Costa Brava

A continuació ens plau transcriure, per a coneixement dels nostres llegidors, les Ponències que per unanimitat foren aprovades en l'Assemblea celebrada a St. Sebastià de Palafrugell el dia 16 del mes que som, els quals textos no ens fou possible publicar en el número anterior—com ja observavem—per manca d'espai.

Ponència Sr. Puig Pujades

1.ª—Recabar de tots els municipis enclavats en la zona costera que va de Blanes a Port-Bou i passant per Girona i Figueres a l'interior, que prenguin l'acord de col·laborar a l'obra del Turisme.

a) Catalogant els monuments i obres d'art locals fent els possibles per a que no desapareguin del lloc on radiquen i constitueixen la riquesa espiritual de la nostra terra.

b) Conservant el tipisme local, que no deu confondre's amb la deixadesa i la manca d'higiene.

c) Urbanitzant i embellint les viles i pobles respectius sota la cura de persones preparades, impeding la destrucció de belles perspectives, de carrers típics, d'arbres respectables i defensant les nostres platges d'enlletgiments que desvirtuïn la seva personalitat.

d) Contribuir amb aportacions raonables a la construcció de noves carreteres que evitin l'isolament del poble i bells indrets.

e) Estimular amb premis mensuals, la cura dels peons caminers al manteniment de les rutes. Aquest mitjà tingué un èxit considerable a Galícia.

2.ª—Recabar del Govern de Catalunya la realització racional del «planning» regional i amb ell la promulgació de lleis que defensin les bel·leses naturals de la nostra comarca contra els embats de l'estultícia i del capitalisme inintel·ligent.

3.ª—Recabar de la Generalitat l'ordre immediat d'estudi d'una ruta turística que seguirà la nostra Costa des de Palamós, Palafrugell a Port de la Selva, relligant per Calella, Estartit, L'Escala, Roses i Cadaqués les

Perfumeria
Internacional

Rambla Vidal, 44

La més
selecta i la més
assortida

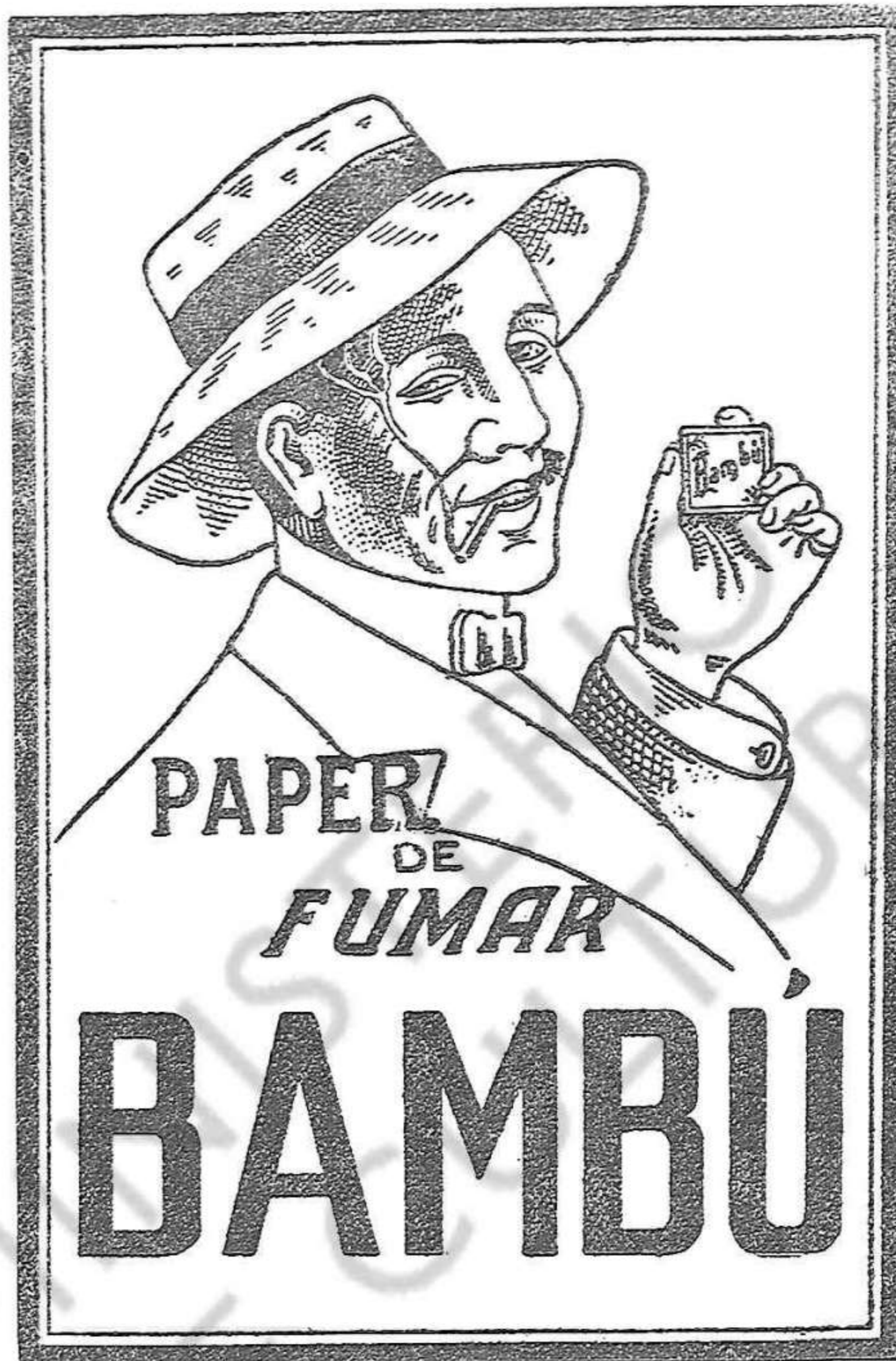
Es senyal de distinció i de bon gust, viatjar amb

TAXIS
VILOSSA

Inglés -
Alemán

Profesor natural
de lecciones,
conversaciones

HOSPITAL, 26 - 3.º

dues rutes ja existents de Blanes-Palamós i Port de la Selva-Port-Bou.

4.ª—Recabar de les autoritats la màxima sanció als autors de focs o altres mitjans de destrucció dels boscos, pinedes i plantacions indispensables a l'embelliment de la nostra comarca.

Ponència Sr. Marill

Constituir l'organisme que ha de canalitzar tots els esforços i iniciatives encaminades a impulsar el corrent turístic de la Costa Brava, d'acord amb les directrius exposades per la Ponència.

Obrir una subscripció entre tots els elements interessats en el Turisme de la Costa Brava per al llançament de propaganda.

Estudiar la fixació d'unes tarifes reduïdes en tots els hotels de la Costa Brava per a regir durant el període del primer d'octubre al 31 març per iniciar l'atracció del turisme de repòs o sigui el de llarga estada.

Dirigir-se als ajuntaments, Generalitat de Catalunya i altres organismes oficials sol·licitant el seu ajut econòmic per a realitzar el pla de di-

vulgació turística de la Costa Brava.

Demandar a la Generalitat de Catalunya que estudiï la forma per a poder anar ràpidament a la implantació del Crèdit Hotelier a Catalunya.

Sol·licitar la rebaixa dels impostos que pesen sobre els serveis d'autocars que responen a finalitats exclusivament turístiques.

Interessar la Generalitat de Catalunya perquè s'encarregui de l'endegament de les carreteres que abans tenien un interès purament local, però que ara, degut al turisme, han esdevingut d'interès general.

ASSISTENTS A L'ASSEMBLEA

Alcaldes: Figueres, Blanes, Lloret de Mar, Castell d'Aro, Santa Cristina d'Aro, L'Escala, Tossa, Palafrugell, Port-Bou, Calonge, Palamós, Sant Feliu de Guixols i Bagur.

Altres representacions: Foment Turisme de Palafrugell, Aeri Club Empordanès, Centre Excursionista Mar i Muntanya de Sant Feliu de Guixols, senyor Bultó, de M. S. A., senyor Lledó, de F. C. Sant Feliu a Girona, senyor Balaguer, de la C.^a Ribot, Font i Artigas, Ramir Medir Jofre, secreta-

ri Comitè Turisme Palafrugell, senyor Subías, Jaume Siuró, de Lloret.

Diputats de la Generalitat: Srs. Fàbrega i Bancells.

Hotels: H. U. S. S. A., Hotel Marina, de Sant Feliu; Hotel Trias, de Palamós; Gran Hotel, de Calella; Hotel Llombart, de Figueres; Hotel Costa Brava, de Lloret de Mar; Hospital de la Gavina, S'Agaró; Hotel Empúries, Empúries; Hotel Massaguer, Estartit; Fonda El Sabre, Sant Feliu; Hotel Les Noies, Sant Feliu; Nou Hotel, Palafrugell.

Josep Encesa, de l'organització de S'Agaró, Josep Canigué, Martí Jordi.

Conseller d'Economia i Agricultura senyor Ventosa i Roig, Comissari de la Generalitat a les comarques gironines: senyor Puig Pujades.

ADHESIONS REBUDES A
L'ASSEMBLEA

Josep Yrla, diputat a la Generalitat; Armengou, director dels serveis de Turisme de la Generalitat; Filla de Francesc Brillas, de Blanes; Pere Padrol, del Hotel Cel i Mar, de Tossa; Joan Marés, alcalde de Port-Bou; P. Masquef, Hotel Espanya, Figueres; Seix i Barral.

També hi foren representats tots els diputats a la Generalitat de Catalunya de les comarques gironines.

* * *

De més a més, ens cal consignar que en l'esmentada Assemblea quedà nomenada una Comissió especial per a realitzar les gestions encaminades a constituir el *Foment de Turisme de la Costa Brava*, integrada pels Srs. següents: Un representant de cadascuna de les empreses dels ferrocarrils M. S. A. i St. Feliu a Girona; un representant de l'empresa d'autòmnibus Ribot, Font i Artigas; Pere Mallol, hotelier de la nostra ciutat; August Farràs, hotelier de Palafrugell, i Joaquim Llombart, hotelier de Figueres.

Ja ni cal dir com ens plaurà que tots els projectes exposats a l'Assemblea de St. Sebastià entrin ben aviat en un pla de fecundes realitzacions i que, com a mesura prèvia per a aconseguir-ho, sigui un fet immediat la constitució definitiva del *Foment de Turisme de la Costa Brava*, al qual organisme, des d'ara, *l'onada* ofereix, desinteressadament, les seves planes.

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA - Pelai, 42

DELEGACIÓ DE
SANT FELIU DE GUÍXOLS

COMPRA - VENDA DE VALORS :: CUSTODIA DE VALORS :: NEGOCIACIÓ DE CUPONS :: COMPTES CORRENTS AMB PESSETES I MONEDA ESTRANGERA I TOTA CLASSE D'OPERACIONS BANCARIES

Destil·leries BONET

Sant Feliu de Guixols

Únic fabricant de les especialitats :

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or a les Exposicions de París i de Barcelona, en 1897 i 1912 respectivament.

GRAN LICOR
ESTOMACAL BONET

I
Anís Refinat EL TROMPO